

Σύντομες διδασκαλίες του αγίου Σεραφείμ του Σαρώφ

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Σήμερα η Ορθόδοξη Εκκλησία τιμά τη μνήμη του Οσίου Σεραφείμ του Σαρώφ. Ακολουθούν κάποιες σύντομες διδασκαλίες του.

Α. Περὶ Θεοῦ

Ὁ Θεὸς εἶναι φωτιὰ ποὺ θερμαίνει καὶ φλογίζει τὴν καρδιά. Ἄν νοιώσουμε λοιπὸν στὴν καρδιά μας ψυχρότητα, ἃς ἐπικαλεσθοῦμε τὸν Κύριο γιὰ νὰ ἔρθῃ νὰ μᾶς θερμάνει ἐμπνέοντάς μας ἀγάπη πρὸς Αὐτὸν καὶ πρὸς τὸν πλησίον.

Οἱ πατέρες ἔλεγαν: Ἀναζήτησε τὸν Κύριο, ἀλλὰ μὴν ἐρευνᾷς περίεργα ποῦ

βρίσκεται. Όπου βρίσκεται ο Θεός, εκεί δεν υπάρχει κακό. Όσα προέρχονται από τον Θεό είναι ειρηνικά και ωφέλιμα και οδηγούν τον άνθρωπο στην αυτομεμψία και την ταπείνωση.

Ο Θεός φανερώνει την φιλανθρωπία Του όχι μόνο όταν κάνουμε το καλό, αλλά και όταν Τον προσβάλλουμε και Τον παροργίζουμε με τις αμαρτίες μας. Πόσο μακρόθυμα υπομένει τα παραπτώματά μας! Αλλά και όταν τιμωρεί, με πόση συμπάθεια τιμωρεί!

Ο Θεός είναι βέβαια δίκαιος, αλλά συνήθως η δικαιοσύνη Του δεν φαίνεται στη ζωή μας... Ο Δαβίδ τον ωνόμαζε δικαιοκρίτη. Ο Υιός Του όμως μάς έδειξε ότι ο Θεός είναι περισσότερο αγαθός και εύσπλαγχνος. Άν και είμαστε αμαρτωλοί, ήρθε και σταυρώθηκε για μας!

Όσο ο άνθρωπος προχωρεί στην αρετή, τόσο περισσότερο βαδίζει στα ίχνη του Κυρίου, ο οποίος στον μέλλοντα αιώνα θα του φανερώσει το πρόσωπό Του. Οί δίκαιοι, όσο ζούν σ' αυτή τη γη, Τον βλέπουν σαν σε κάτοπτρο. Στην άλλη όμως ζωή θα Τον δούν όπως ακριβώς είναι.

Άν δεν γνωρίσεις τον Θεό, δεν θα μπορέσεις να Τον αγαπήσεις. Για να Τον αγαπήσεις πρέπει να Τον γνωρίσεις. Γιατί η γνώση του Θεού προηγείται της αγάπης Του.

Όταν είσαι χορτάτος, μη συλλογίζεσαι τα έργα του Θεού. Πώς μπορείς με γεμάτο στομάχι να έξιχνιάσεις τα θεία μυστήρια;

B. Η αγάπη προς τον Θεό

Όποιος απέκτησε την τέλεια αγάπη προς τον Θεό, ζει σ' αυτή τη ζωή σαν να μην υπάρχει. Είναι ξένος για τα γήϊνα και περιμένει ανυπόμονα τα αιώνια. Έχει αλλοιωθεί ολόκληρος από την αγάπη του Θεού και δεν δεσμεύεται από καμία άλλη αγάπη.

Όποιος αγαπά τον εαυτό του, δεν μπορεί να αγαπά τον Θεό. Όποιος χάριν της αγάπης του Θεού δεν αγαπά τον εαυτό του, εκείνος αγαπά τον Θεό.

Αυτός που αγαπά πραγματικά τον Θεό θεωρεί τον εαυτό του ξένο και πάροικο στη γη αυτή. Και τουτο, γιατί προσπαθώντας να ενώσει νοῦ και καρδιά με τον Θεό αφοσιώνεται μόνο σ' Αυτόν.

Ψυχὴ πού ἀγάπησε ὁλοκληρωτικὰ τὸν Θεό, κι ὅταν ἀκόμη χωρίζεται ἀπὸ τὸ σῶμα, δὲν θὰ φοβηθεῖ τὸν ἐναέριο ἄρχοντα. Θὰ πετάξει μαζί μὲ τοὺς ἀγγέλους σὰν ἀπὸ ξένη χώρα στὴν οὐράνια πατρίδα της.

Γ. Ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ

Ὅποιος ἀποφασίσει νὰ ζήσει πνευματικὴ ζωὴ, πρῶτα ἀπ' ὅλα πρέπει νὰ ἀποκτήσει τὸν φόβο τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς σοφίας.

Στὸν νοῦ του ἃς εἶναι πάντα τυπωμένα τὰ προφητικὰ λόγια: «Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ» (Ψαλ. 2,11).

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς πρέπει νὰ ἀντιμετωπίζει μὲ πολλὴ προσοχὴ καὶ εὐλάβεια κάθε τί ἱερό. Ἄν ὅμως ζεῖ μὲ ἀμέλεια, τότε θὰ ἐπαληθευθεῖ ὁ προφητικὸς λόγος: «Ἐπικαταράτος πᾶς ὁ ποιῶν τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου ἀμελῶς» (Ἱερ. 31, 10).

Ἐδῶ χρειάζεται μεγάλη προσοχή, γιατί ἡ θάλασσα- ἡ καρδιὰ μὲ τοὺς λογισμοὺς καὶ τὶς ἐπιθυμίες- πρέπει νὰ καθαριστεῖ, εἶναι μεγάλη καὶ εὐρύχωρη. «Ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων» (Ψαλ. Ργ, 25). Δηλαδή, μέσα σ' αὐτὴν φωλιάζουν λογισμοὶ μάταιοι, ψεύτικοι καὶ ἀκάθαρτοι, γεννήματα τῶν πονηρῶν πνευμάτων.

«Φοβοῦ τὸν Θεόν, λέει ὁ σοφός, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φύλαττε» (Ἑκκλ. 12, 13). Ὅταν τηρεῖς τὶς ἐντολές, σὲ κάθε σου ἔργο θὰ εἶσαι δυνατὸς καὶ ὅλα τὰ ἔργα σου θὰ γίνωνται πάντα καλά. Θὰ τὰ κάνεις ὅλα καλὰ ἀπὸ φόβο καὶ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό. Τὸν διάβολο μὴν τὸν φοβᾶσαι. Ὅποιος φοβᾶται τὸν Θεό, κατανικᾷ τὸν διάβολο. Γι' αὐτὸν ὁ διάβολος εἶναι ἀνίσχυρος.

Ὑπάρχουν δύο μορφές θείου φόβου: Κατὰ τὴν πρώτη, ἐπειδὴ φοβᾶσαι τὸν Θεὸ δὲν κάνεις τὸ κακό, ἐνῶ κατὰ τὴν δεύτερη, ἐπειδὴ φοβᾶσαι τὸν Θεὸ κάνεις τὸ καλό.

Κανεὶς ὅμως δὲν μπορεῖ νὰ ἀποκτήσει τὸν θεῖο φόβο, ἂν δὲν ἐλευθερωθεῖ ἀπὸ ὅλες τὶς βιοτικὲς μέριμνες. Τότε ὁ νοῦς κινεῖται ἀπὸ τὸν φόβο τοῦ Θεοῦ καὶ ἐλκύεται στὴν ἀγάπη τῆς ἀγαθότητός Του.

Δ. Ἡ πολυλογία

Ἡ πολυλογία εἶναι ἀρκετὴ νὰ διασπάσει τὴν ψυχικὴ εἰρήνη ἐνὸς πνευματικοῦ ἀνθρώπου.

Τὸ λυπηρότερο ἀπ' ὅλα εἶναι ὅτι ἡ πολυλογία μπορεῖ νὰ σβήσει τὴ φωτιά, πού ἦλθε ὁ Κύριος νὰ ἀνάψει στὴ γῆ τῆς ἀνθρώπινης καρδιάς. «Τίποτε δὲν σβήνει τόσο τὴ

φωτιά πού ανάβει τὸ Ἅγιον Πνεῦμα στὴν καρδιά γιὰ τὸν ἁγιασμὸ τῆς ψυχῆς, γράφει ὁ ὅσιος Ἰσαὰκ ὁ Σύρος, ὅσο ἡ συναναστροφή, ἡ πολυλογία καὶ ἡ συζήτησις, ἐκτὸς ἂν γίνεται μὲ πνευματικοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἔχει σὰν περιεχόμενο τὴν γνώση τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν προσέγγισή μας σ' Αὐτόν»...

Ἀπομάκρυνε λοιπὸν τὴν πολυλογία, γιὰ νὰ προφυλάξεις τὴν ψυχὴ σου. «Ἄνθρωπος φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει» (Παροιμ. 11, 12). «Ὅποιος φυλάσσει τὸ στόμα του, φυλάσσει τὴ ψυχὴ του» (Παροιμ. 13, 3).